

Oponentský posudek na bakalářskou práci

Zuzany Kolomazníkové

Aplikace konceptu ekocidy na Tibetskou autonomní oblast

Bakalářská práce Zuzany Kolomazníkové má 44 stran textu, chybí zde jakékoliv grafy, tabulky, obrázky, mapy, ... které by text oživily. Cílem práce bylo zhodnocení situace životního prostředí v Tibetské autonomní oblasti a zamyšlení nad tím, jestli zde lze mluvit o konceptu ekocidy. Jedná se o kompilační práci, což je na bakalářské úrovni postačující.

V úvodu práce se autorka zabývá obšírně pojmem ekocidy. Poté charakterizuje Tibetskou autonomní oblast a degradaci životního prostředí v tomto území. Následuje posouzení situace, zda-li můžeme kvůli deforestaci, těžbě, znečištění a hospodaření s vodou mluvit o ekocidě.

Na str. 14 nahoře je uveden „hydroelektrický projekt“, správně by mělo být „hydroelektrárenský projekt“.

Na str. 15 je špatná formulace „Sikkim, Bhútán, Nepál, Kašmír a Dárdžiling (regiony Indie)“ – Bhútán a Nepál nejsou regiony Indie.

Nerozumím formulaci na str. 20 dole: „Tibet je považován za druhou základnu produkce dřeva v Číně.“ Co je první základnou a jak se to měří – podle výměry lesů, či jinak? Tomu také moc neodpovídá věta na následující straně: „V současné době je centrální Tibet bez lesů.“ Navíc, protože centrální Tibet leží v nadmořské výšce cca 4000 m.n.m., těžko zde mohou lesy růst. Na téže straně je také uvedeno, že v důsledku modernizace Číny byla plocha lesů snížena o polovinu. To je celkem nic neříkající údaj, pokud není uvedena původní plocha lesů. A dále – pokud autorka uvádí, že lesní pokrývka se snížila z 30 % v padesátých letech na 14 % v 80. letech, jaká je situace dnes, po dalších čtyřiceti letech?

Na str. 23 – opravdu platí, že Tibet je místem největšího množství uranových ložisek na světě? Nerozumím také výroky ve spodní části strany 23: „Voda, která protéká Tibetem, ohrožuje okolní země.“ Opravdu? A dále: „Čínské využívání Tibetu pro jadernou výrobu je účinným nástrojem genocidy tibetského lidu.“ Zde prosím o bližší vysvětlení, jak to bylo míněno.

Na str. 25 – nemyslím, že významným faktorem znečištění ovzduší, srovnatelným s automobilismem, by bylo pálení kadidel v chrámech.

Na str. 26 v souvislosti s táním permafrostu mohl být zmíněn problém uvolňování metanu (CH₄) do atmosféry, což je 21krát silnější skleníkový plyn, než CO₂.

Na str. 29 autorka uvádí, že do roku 2015 bude vybudována kapacita vodních elektráren o výkonu 35 720 MW. Měl být uveden minulý, nikoliv budoucí čas, protože v současnosti je již rok 2019. Lze zhodnotit, jak tyto plány dopadly, byly naplněny?

Na str. 30 uprostřed je uvedena nesrozumitelná, resp. nesmyslná formulace: „což odporuje fyzické geografii země“.

Na str. 35 je další výrok, který považuji za nesmyslný a popírající skutečný význam slova ekocida: „Můžeme si být téměř jisti, že se dá problém výstavby vodních elektráren považovat za koncept ekocidy, jelikož opravdu omezuje klidné žití zdejších obyvatel.“ Platí tedy podle autorky, že omezení klidného žití obyvatel lze charakterizovat jako ekocidu?

V „Závěru“ práce autorka odpovídá na hypotézy, které však nejsou na začátku práce formulovány, jsou formulovány pouze výzkumné otázky. Je zde také poněkud matoucí formulace „Významným environmentálním problémem je znečištění ovzduší. To je způsobeno stálým technologickým vylepšováním čínské dopravní infrastruktury.“ Je to způsobena silným a rychlým nárůstem počtu automobilů v zemi, která má 1,5 miliardy obyvatel, nikoliv technologickým vylepšováním infrastruktury.

Po formální stránce se v práci objevují občasné překlapy, ale v přijatelném množství.

Přes uvedené nedostatky doporučuji práci Zuzany Kolomazníkové k obhajobě a před obhajobou navrhuji klasifikační stupeň „D“.

V Olomouci, 10. května 2019

doc. RNDr. Pavel Nováček, CSc.